

شماره کارت: ۵۷۰
۱۲۸

ترجمه و برداشتی

از

قرآن مجید

جزوه هشتاد و سوم

ترجمه و برداشت از:

استاد سید حسن ابطحی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ الصَّلَاةُ

وَ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ لَا يَسِّمَا عَلَى
بَقِيَّةِ اللَّهِ رُوحِي وَأَرْوَاحِ الْعَالَمِينَ لِتُرَابٍ مَقْدَمِهِ الْفِداءِ

«پیشگفتار»

این جزوء با موضوع بندی مسئله «تذکرہ نفس» از آیات قرآن تنظیم شده و هر آیه‌ای که مربوط به موضوعی از این علم است بعد از همان آیه ترجمه شده و سپس برداشتی از آیات در فصل جداگانه‌ای ارائه داده شده است. و بخاطر آنکه مباحثمان فعلاً در مسائل تذکرہ نفس است قبل از مسائل اعتقادی آیاتی که مربوط به مراحل تذکرہ نفس است در این جزوء آورده شده است.

ضمناً نباید گمان کرد، آنچه را که در اینجا می‌نویسیم تفسیر آیات قرآن بوده و یا حتی توضیح قرآن است. بلکه فقط یک نوع راهنمایی است که برای تدبیر بیشتری در قرآن و توجه دوستان به سخنان حضرت حق جل و علا یادآوری شده است.

تا انشاء الله سالکین الى الله با تأمل زیادتری موفق به قرائت قرآن گردند. و ضمناً آیاتی که در این جزوء قرائت می‌شود حابجا شده و تنظیم موضوعی گردیده است.

يعنى اگر شما بخواهید آیاتی که مربوط به تذکرہ نفس است را پشت سرهم قرائت کنید به ترتیب قرآن مجید در این جزوء آورده شده است و بعدها سائر آیات که مربوط به عقاید و فروع احکام است در جزوایات جداگانه‌ای آورده خواهد شد انشاء الله.

به امید موافقیت والسلام

سید حسن ابطحی

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

آیات ۴۱-۴۴ از سوره ص

وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا آيُوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصُبٍ وَعَذَابٍ (۴۱)

أَرْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ (۴۲) وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ

مَعْهُمْ رَحْمَةً مِنْا وَذِكْرَى لِأُولِي الْأَلْبَابِ (۴۲) وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَاضْرِبْ

بِهِ وَلَا تَحْنَثْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ (۴۳)

ترجمه آیات ۴۱-۴۴

و به یاد بیاور بندۀ ما ایوب را آن وقتی که پروردگارش را صدا زد که شیطان مرا به رنج و عذاب مبتلا نموده است. (۴۱)

با پای خود به زمین بکوپ. این چشمۀ ای است برای شستشو، سرد و آشامیدنی است. (۴۲)
و خانواده‌اش را و مانند آنها را با آنها به خاطر مهریانیمان بر او عنایت کردیم و این تذکری برای صاحبان مغزا بود. (۴۳)

و دسته‌ای از ساقه‌های گندم را به دست بگیر، پس با آن بزن و قسم خود را نشکن. حتماً ما ایوب را صابر یافتیم. خوب بندۀ ای است. قطعاً او توبه کننده است. (۴۴)

برداشت از آیات ۴۱-۴۴ (جدیت سالک الى الله)

سالک الى الله باید آن قدر جدی به سوی خدا حرکت کند تا خدا در کتاب جاویدانش ازو یادی کند و او را از امراض بدنی و روحی نجات دهد و اهل و عیالش را در کنارش با مهریانی قرار دهد و پروردگار متعال او را مدح کند و بگوید: خوب بندۀ ای است زیرا او توبه کننده بوده.

آیات ۴۵-۴۷ از سوره ص

وَأَذْكُرْ عِبَادَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولِي الْأَيْدِي وَالْأَبْضَارِ (۴۵)

إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الْدَّارِ (٤٦) وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنْ

الْمُضْطَفَينَ الْأَخْيَارِ (٤٧)

توجمة آيات ٤٥-٤٧

و یاد کن بندگان ما ابراهیم و اسحاق و یعقوب را که صاحبان قدرت و بینش بودند. (٤٥)

ما آنها را بوسیله مرحله خلوص، خالصان کردیم و آن یادآوری خانه آخرت بود. (٤٦)

و قطعاً آنها در نزد ما از انتخاب شدگان و خوبان بودند. (٤٧)

بوداشت از آیات ٤٥-٤٧ (ارتباط با خدا)

سالک الى الله باید آنچنان با خدا در ارتباط باشد که خدای تعالی به او قدرت و بینش عنایت فرماید و خود را به این وسیله به مرحله خلوص برساند و به یاد خانه آخرتیش باشد و از اختیار شدگان و خوبان گردد.

آیات ٤٨-٤٩ از سوره ص

وَأَذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلُّ مِنْ الْأَخْيَارِ (٤٨) هَذَا ذِكْرٌ

وَإِنَّ لِلْمُتَقِينَ لَهُسْنَ مَأْبِ (٤٩) جَنَّاتٍ عَدْنٍ مُفَتَّحَةً لَهُمُ الْأَبْوَابُ (٥٠)

مُتَكَبِّنَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ (٥١) وَعِنْدَهُمْ

قَاصِرَاتُ الْطَّرْفِ أَتْرَابٌ (٥٢) هَذَا مَا تُوعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ (٥٣) إِنَّ

هَذَا الرِّزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ (٥٤) هَذَا وَإِنَّ لِلظَّاغِنِ لَشَرَّ مَأْبِ (٥٥)

ترجمه آیات ۴۸-۵۵

و یاد کن اسماعیل و یسع و ذوالکفل را که همه آنها از اخیار بودند. (۴۸)
این یادآوری است و قطعاً برای اهل تقوی نیکو بازگشتنی خواهد بود. (۴۹)
درهای بهشت‌های دائمی برای آنها باز است. (۵۰) در آن بهشت‌ها تکیه می‌کنند و میوه‌های زیادی و آشامیدنی‌هایی را در آن می‌خواهند. (۵۱)
و در کنار آنها همسران خمارچشم و هم سن و سالی هستند. (۵۲)
این چیزی است که برای روز حساب به شما و عده داده می‌شود. (۵۳)
قطعاً این روزی ما است که برای آن پایانی نیست. (۵۴)
این است و قطعاً برای طفیانگران بد بازگشتنی است. (۵۵)

برداشت از آیات ۴۸-۵۵ (تقوی)

سالک الی الله باید تقوی پیشه کند تا دارای بازگشت خوبی به سوی خدا باشد، درهای بهشتی که همیشگی است به روی او باز شود و او وارد آن بهشت‌ها گردد و از میوه‌ها و آشامیدنی‌های آن استفاده کند و از همسران خمارچشم و هم سن و سال بهره ببرد و عده‌های الهی را دریافت کند و از روزی معنوی بی‌پایان استفاده نماید.

آیات ۷۱-۷۸ از سوره ص

إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ طِينٍ (۷۱) فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَ

نَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوْحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ (۷۲) فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ

أَجْمَعُونَ (۷۳) إِلَّا إِبْلِيسَ أَسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ (۷۴) قَالَ يَا

إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِيَدِي أَسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ

مِنَ الْعَالَمِينَ (۷۵) قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ

طَيْنٍ (٧٦) قَالَ فَأَخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ (٧٧) وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى

يَوْمِ الدِّينِ (٧٨) قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبَعْثُونَ (٧٩) قَالَ فَإِنَّكَ

مِنَ الْمُنْظَرِينَ (٨٠) إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ (٨١) قَالَ فَسِعِرْتَكَ

لَا غُوَيْنَهُمْ أَجْمَعِينَ (٨٢) إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ (٨٣) قَالَ فَالْحَقُّ

وَالْحَقُّ أَقُولُ (٨٤) لَا مُلَائِكَةَ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمَمَّنْ تَبِعُكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ (٨٥)

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنْ الْمُتَكَلِّفِينَ (٨٦)

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرُ لِلْغَالِمِينَ (٨٧) وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَاهَ بَعْدَ حِينٍ (٨٨)

ترجمه آيات ۷۱-۸۸

آن وقتی که پروردگار تو به ملائکه گفت: قطعاً من خالق بشری که از گل است، می باشم. (٧١)

پس زمانی که او را درست کردم و در او از روح دمیدم، برای او به سجده بیفتید. (٧٢)

پس ملائکه، همه آنها با هم سجده کردند. (٧٣)

مگر ابلیس که تکبر کرد و از کافران بود. (٧٤)

خدا گفت: ای ابلیس، چه چیز تو را مانع شد از اینکه سجده کنی برای چیزی که من با دو دستم خلش کرده‌ام؟ آیا تکبر کردی یا از برتری جویان بودی؟ (٧٥)

ابلیس گفت: من بهتر از او هستم، تو مرا از آتش خلق کردی ولی او را از گل آفریدی. (٧٦)

خدا فرمود: از اینجا خارج شو، قطعاً تو رانده شده‌ای. (٧٧)

و بر تو لعنت من تا روز جزا خواهد بود. (٧٨)

ابلیس گفت: پروردگار من، مرا تا روزی که مردم (در قیامت) مبعوث می شوند، مهلت بده. (٧٩)

خدا فرمود: تو حتماً از مهلت داده شده‌ها هستی. (٨٠) تاریخ وقت معلوم. (٨١)

شیطان گفت: به عرّت قسم، حتماً همه آنها را گمراه می‌کنم. (۸۲)

مگر بندگان تورا، از بین آنها، عده‌ای که پاک و منزه‌اند. (۸۳)

خدا فرمود: حق است و حق را می‌گوییم. (۸۴)

جهنم را از تو و از همگی آنها که از تو پیروی کنند پر خواهم کرد. (۸۵)

بگو: من براین کارم از شما اجری سؤال نمی‌کنم و من از تحمیل کنندگان نیستم. (۸۶)

آن (قرآن) جز تذکری برای جهانیان نیست. (۸۷)

و قطعاً توضیح مطالبش را بعد از مدتی خواهید دانست. (۸۸)

برداشت از آیات ۷۱-۸۸ (جريان حضرت آدم عليه السلام)

سالک الى الله باید از قضیه خلقت انسان و جريان حضرت آدم عليه السلام و مخالفت ابلیس با خدای تعالی چند پند بگیرید:

اول: آنکه خدای تعالی با بندگان پاکش کارهایی را که می‌خواهد بکند در میان می‌گذارد.

دوم: آنکه به آنها اجازه می‌دهد اظهارنظر بکنند و آنچه می‌فهمند اظهار نمایند.

سوم: آنکه روح مستقلأ خلق شده و قبل از بدن دارای صفات الهی بوده است.

چهارم: آنکه شیطان و ابلیس به خاطر تکبیرش در زمرة کفار قرار گرفت.

پنجم: کبر و برتری جویی، انسان را از خدا دور می‌کند.

ششم: سالک الى الله نباید به ظاهر مُلکی بیشتر از علم و دانش و معنویات ملکوتی توجه داشته باشد.

هفتم: اگر کبر و برتری جویی و به ظاهر ملکی انسان توجه داشت علاوه بر آنکه رانده درگاه پروردگار می‌شود لعنت خدا بر او خواهد بود و از رحمت خدا دور می‌گردد.

هشتم: اگر انسان عبادتی انجام داد مزدش در نزد خدا محفوظ می‌ماند.

نهم: تا می‌تواند در مقابل پروردگار تسلیم باشد و با خدای تعالی لجیازی نکند زیرا همه قدرت در دست خدا است و اگر این چنین کند خدای تعالی او را در روز قیامت به عذابهای دردناکی معذّب می‌کند.

دهم: اگر بخواهد سخن‌ش در دیگران تأثیر بکند باید برای اجر و مزدی سخن نگوید و چیزی بر دیگران تحمیل نکند.